

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2168/2528

พนักงานอัยการ ประจำศาล คดี เด็ก และ เยาวชน จังหวัด ระยอง โจทก์ นาย อัมพรณ์ หรือดี๊ส หรือเป๋ม จ้อย เจริญจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 67, ป.วิ.อ. มาตรา 185, ป.วิ.อ. มาตรา 220, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 310, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.พิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 มาตรา 64

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดด้วยความจำเป็นพอสมควรแก่เหตุตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 67 ซึ่งไม่ต้องรับโทษ. ขอบที่ศาลชั้นต้นจะพิพากษายกฟ้องตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185. แม้ศาลชั้นต้นจะพิพากษาว่าจำเลย มีความผิดแต่ไม่ต้องรับโทษและให้คุมประพฤติจำเลย. ก็มีผลเท่ากับพิพากษายกฟ้อง. และเป็นการ ยกฟ้องในข้อเท็จจริง. เมื่อศาลอุทธรณ์ฟังว่าจำเลยมิได้กระทำความผิดพิพากษายกฟ้อง. กรณีจึง ต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกับพวกได้ร่วมกันบุกรุกเข้าไปในเคหสถานของผู้เสียหายในเวลากลางคืน โดยใช้กำลังประทุษร้าย และช่วยกันพาตัวผู้เสียหายไปเสียจากเคหสถานดังกล่าว แล้วจำเลยได้ร่วมกัน หน่วงเหนี่ยวกักขังผู้เสียหาย ทำให้ผู้เสียหายปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ขอให้ลงโทษตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 310, 364, 365, 91 ระหว่างการพิจารณา ผู้เสียหายยื่น คำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ในความผิดต่อเสรีภาพศาลชั้นต้นให้จำหน่ายคดีในข้อหานี้ จำเลยให้การ ปฏิเสธในข้อหาบุกรุก ศาลชั้นต้นฟังว่า จำเลยกระทำความผิดฐานบุกรุกตามฟ้อง แต่เป็นการกระทำโดย จำเป็นพอสมควรแก่เหตุ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 365(2) (3), 83, 67 ไม่ต้องรับโทษ แต่ให้คุมประพฤติจำเลยไว้ตามพระราชบัญญัติพิจารณาคดีเด็กและ เยาวชน พ.ศ. 2494 มาตรา 64 ให้จำเลยมารายงานตัวต่อสถานพินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัด ระยองทุก 4 เดือน มีกำหนด 1 ปีห้ามมิให้จำเลยสูบบุหรี่จนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเด็กและเยาวชนวินิจฉัยว่า การ ที่ศาลชั้นต้นฟังว่าจำเลยกระทำความผิด แต่กระทำไปโดยจำเป็นพอสมควรแก่เหตุ กรณีจึงเข้าตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 67 ซึ่งบัญญัติว่าไม่ต้องรับโทษ ขอบที่ศาลชั้นต้นจะพิพากษา ยกฟ้อง ตามนัยแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 185ดังกล่าว และเป็นการ พิพากษายกฟ้องในปัญหาข้อเท็จจริง เมื่อศาลอุทธรณ์ฟังว่าจำเลยมิได้กระทำความผิดและพิพากษา ยกฟ้อง กรณีจึงเข้าบทบัญญัติมาตรา 220 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่ง ต้องห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้พิเคราะห์ฎีกาของโจทก์แล้ว โจทก์คงฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริงว่าจำเลยกระทำความผิดศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัยตามนัยมาตรา 220 แห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา พิพากษายกฎีกาโจทก์

องค์คณะ

ยรรยง อิทธิพงษ์ · ศักดิ์ สมองชาติ · โกมล อิศรางกูร ณ อยุธยา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2168/2528>